

**ZASTĘPCA
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO
SĘDZIÓW SĄDÓW POWSZECHNYCH**

Warszawa, 18 grudnia 2023 r.

RDSP 711-2/4-19

**Sąd Dyscyplinarny
przy Sądzie Apelacyjnym
w Poznaniu**

Powołując się na przepisy art. 128 ustawy z 21 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U z 2023 poz. 217 ze zm. dalej: Usp) w zw. z art. 13 kkw

wnoszę

o rozstrzygnięcie wątpliwości co do wykonania orzeczenia – postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Dyscyplinarnym w Poznaniu z dnia 20 listopada 2023 r. sygn. akt ASDz 1/23

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2023 r. Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu uwzględnił zażalenie obwinionej sędzi Moniki Frąckowiak i zmienił treść uzasadnienia postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych z 4 lipca 2023 r. sygn. akr RDSP 711-2/4-19 o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego przeciwko SSR Monice Frąckowiak poprzez usunięcie z jego treści sformułowania „...przy odwołaniu się do notoryjnie znanej alienacji sądownictwa dyscyplinarnego w Polsce od reguł procedowania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa”.

Abstrahując od tego, że wbrew stanowisku Sądu Dyscyplinarnego, umarzając postępowanie dyscyplinarne przeciwko sędzi Monice Frąckowiak, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych nie oparł swojego rozstrzygnięcia na zakwestionowanym stwierdzeniu dotyczącym alienacji sądownictwa dyscyplinarnego od reguł procedowania zgodnie z przepisami prawa, ale uzasadnił tym stwierdzeniem obroną przez siebie i nie zakwestionowaną przez Sąd Dyscyplinarny podstawę prawną umorzenia postępowania dyscyplinarnego w postaci tego, że *postępowanie dyscyplinarne nie dostarczyło podstaw do złożenia do sądu dyscyplinarnego wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej*, a zatem negatywną podstawę procesu dyscyplinarnego z art. 114 § 10 Usp.

Przyjmując nie znaną prawu konstrukcję zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez usunięcie z jego uzasadnienia stanowiska Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, który w uprawniony sposób, jako dominis litis postępowania dyscyplinarnego wyraził swoją ocenę funkcjonowania sądownictwa dyscyplinarnego w Polsce, Sąd Dyscyplinarny nie zajął stanowiska ani też nie wyraził oceny materiału dowodowego sprawy, która po dokonaniu cenzury stanowiska prowadzącego postępowanie dyscyplinarne miałyby uzasadniać nie kwestionowaną przez strony podstawę prawną umorzenia postępowania dyscyplinarnego.

W konsekwencji, eliminując z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia zawartą tam ocenę okoliczności uzasadniającej podstawę prawną umorzenia postępowania dyscyplinarnego, Sąd Dyscyplinarny doprowadził do sytuacji, którą zarzutem zażalenia skarżyła obwiniona, to jest doprowadził do braku wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Stąd, wnosząc o rozstrzygnięcie wątpliwości co do wykonania orzeczenia w postaci postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Dyscyplinarnym w Poznaniu z dnia 20 listopada 2023 r. poprzez wyjaśnienie podstawy prawnej umorzenia w postaci tego, że *postępowanie dyscyplinarne nie dostarczyło podstaw do złożenia do sądu dyscyplinarnego wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej*, należy podkreślić, że z formalnego punktu widzenia obwiniona Monika Frąckowiak wyczerpała znamiona zarzucanych jej przewinień dyscyplinarnych, których stopień społecznej karygodności był znaczny.

Podtrzymując stanowisko o alienacji sądownictwa dyscyplinarnego w Polsce od reguł procedowania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a ściślej odnosząc to stanowisko do spraw obwinionej Moniki Frąckowiak, należy podnieść, że w dniach 5 kwietnia 2019 r. i 4 lipca 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych skierował do Sądów Dyscyplinarnych przy Sądach Apelacyjnych w Lublinie i we Wrocławiu wnioski o rozpoznanie spraw o sygn. RDSP 711-2-1/19 i RDSP 711-2/19, w których Monika Frąckowiak stanęła pod zarzutem popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu godności urzędu poprzez niezgodne z przeznaczeniem wykorzystanie zwolnienia lekarskiego poprzez udział w czasie na jaki zostało wystawione w organizowanej przez SSP Iustitia wycieczce do Danii (RDSP 711-2-1/19) oraz zarzutami popełnienia kilkuset przewinień dyscyplinarnych, polegających na nieterminowym sporządzaniu uzasadnień wyroków (RDSP 711-2/19).

Pomimo upływu ponad 4 lat od złożenia tych wniosków żaden z rozpoznających je Sądów Dyscyplinarnych nie wyznaczył chociaż jednego terminu rozprawy.

Problem alienacji sądownictwa dyscyplinarnego od reguł procedowania zgodnie z przepisami prawa dotyczy także sprawy RDSP 711-2/3/19, którą w dniu 17 kwietnia 2023 r. Rzecznik Dyscyplinarny Sędziów Sądów Powszechnych skierował do Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu zarzucając sędzi Frąckowiak popełnienie ponad 100 przewinień dyscyplinarnych polegających na nieterminowym sporządzaniu uzasadnień wyroków.

W przedmiotowej sprawie również nie doszło do rozpoczęcia postępowania sądowego, albowiem w dniu 21 lipca 2023 r. Sąd Dyscyplinarny postanowił zwrócić się do Sądu Najwyższego o rozważenie przekazania tej sprawy innemu sądowi równoważnemu, argumentując że obwiniona jest powszechnie znanym działaczem Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia” w Poznaniu, co w sytuacji wzajemnych powiązań o charakterze służbowym, personalnym i towarzyskim sędziów różnych szczebli orzekających w Poznaniu, może wpływać na postrzeganie prawidłowości przebiegu postępowania dyscyplinarnego i może rodzić zarzuty co do zachowania właściwej bezstronności poszczególnych sędziów dyscyplinarnych.

Pomimo, że w wydaniu postanowienia, którego dotyczy niniejszy wniosek brało udział dwóch sędziów dyscyplinarnych, którzy uczestniczyli w wydaniu postanowieniu o zwróceniu się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy Moniki Frąckowiak innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu przystępując do rozpoznania zażalenia obwinionej na postanowienie o umorzeniu prowadzonego przeciwko niej postępowania dyscyplinarnego nie podnosił już wątpliwości co do zachowania właściwej bezstronności poszczególnych sędziów dyscyplinarnych orzekających w tym Sądzie Dyscyplinarnym ze względu na osobę obwinionej i wielość różnorodnych relacji poznańskich sędziów dyscyplinarnych, co w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych stanowi kolejny argument na poparcie tezy o alienacji sądownictwa dyscyplinarnego od reguł procedowania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Zastępca
Rzecznika Dyscyplinarnego
Sędziów Sądów Powszechnych

/-/ SSA Przemysław W. Radzik